

Arrest

nr. 290 430 van 16 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE BUISSET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 17 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 13 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. DE BUISSET en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 1 oktober 2021, diende op 20 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 13 december 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 16 december 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 30/05/2022

Overdracht CGVS: 23/08/2022

U werd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming op 6 december van 9u35 tot 12u05 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Amhaars machtig is. Uw advocaat, meester De Buisseret loco meester Questiaux, was gedurende het hele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te hebben en op [... 1984] (Gregoriaanse kalender – GK – wat overeenkomt met (...) 1976, Ethiopische kalender - EK) geboren te zijn te Adigrat, gelegen in de Tigray regio in Ethiopië. U behoort tot de Tigray etnie en bent moslim. Tot uw achtste leefde u in uw geboortestad Adigrat. Nadien groeide u op in Addis Abeba waar u bij uw tante inwoonde. Uw vader bracht u op achtjarige leeftijd naar uw tante. Uw ouders bleven in Adigrat wonen – hoewel uw vader omwille van zijn werk heen en weer reisde tussen de Tigray regio en de Ethiopische hoofdstad. In Addis Abeba liep u school tot de tiende graad. Nadien werkte u in een winkel tot u in 2012 (Ethiopische kalender – EK – wat overeenkomt met 2019-2020 Gregoriaanse kalender – GK) uw eigen winkel opende waar u kinderkledij verkocht. In Addis Abeba woonde u inmiddels samen met uw echtgenote en uw dochter. Uw vader kwam u na uw huwelijk op regelmatige basis bezoeken. Zo ook in 2012 (EK wat overeenkomt met 2019-2020 GK). Jullie waren in jullie winkel toen Ethiopische agenten binnenkwamen en jullie beiden arresteerden op de 11de van de zesde maand 2012 (EK wat overeenkomt met 21 februari 2020 GK). U werd gedurende een maand opgesloten in een lokaal politiekantoor. Uw vader werd naar een andere voor u onbekende gevangenis gebracht. Na een maand werd u op borg vrijgelaten na tussenkomst van uw echtgenote. Niet veel later, op de 21ste van de zevende maand 2012 (EK wat overeenkomt met 1 april 2020 GK), werd u opnieuw aangehouden door de Ethiopische veiligheidsdiensten. Ze brachten u naar hetzelfde politiekantoor waar u een week werd vastgehouden op verdenking steun te hebben verleend aan het TPLF. Na een week kwam u weer vrij op borg nadat uw echtgenote een som geld had betaald. Op de 15de van de negende maand 2012 (EK, wat overeenkomt met 25 mei 2020 GK) werd u een derde maal aangehouden. Dit keer bracht men u naar de bekende Maekelawi gevangenis waar u vijftien dagen werd opgesloten. Omdat het niet goed ging met uw gezondheid, kreeg uw echtgenote u vrij nadat ze een agent had omgekocht. Deze agent bracht u in contact met een smokkelaar. Twee weken na uw vrijlating vertrok u met uw eigen paspoort, en een visum geregeld door de smokkelaar, naar Turkije. Vandaaruit ging het verder naar Griekenland en vervolgens naar Italië. U bleef niet lang in Italië en trok verder naar Frankrijk en België – met als uiteindelijk doel het Verenigd Koninkrijk. U kwam in België aan in de loop van 2021 en een negental maanden later diende u uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielinstanties op 30 mei 2022.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw Ethiopische rijbewijs, de identiteitskaart van uw echtgenote en de geboorteakte van uw dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u in Ethiopië, met name in Addis Abeba, meermaals werd aangehouden door de Ethiopische veiligheidsdiensten op verdenking hulp te hebben verleend aan het TPLF – volgens u louter omwille van uw Tigray etnie (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 6 december 2022, p. 11). Volgende bedenkingen dienen echter gemaakt te worden wat betreft uw asielrelaas en de door u naar voren gebrachte verklaringen voor de Belgische asielinstanties.

Vooreerst slaagt u er hoegenaamd niet in om uw beweerde Tigray etnie/herkomst aannemelijk te maken tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS. U beweert voor het CGVS immers geboren te zijn in de Tigray regio – met namen in de stad Adigrat – en tot de Tigray etnie te behoren – wat de aanleiding zou zijn geweest van de door u gekende problemen in Addis Abeba die u het land deden verlaten in 2020

(GK). Er zijn echter meerdere redenen en elementen om geen geloof te hechten aan de beweringen en verklaringen betreffende uw herkomst. Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat u geen Tigrinya – de taal van de Tigray – spreekt. U heeft zelfs geen enkele notie van deze taal wat erg vreemd is indien u daadwerkelijk tot uw achtste in Adigrad zou hebben ingewoond bij uw ouders die beiden Tigray zouden zijn. U geeft immers tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS aan dat u tot uw achtste in Adigrad zou hebben gewoond om vervolgens naar Addis Abeba te verhuizen waar u bij uw tante introk die ook Tigray zou zijn (en waarvan u enkel de voornaam kan geven). Het komt bijgevolg absoluut bevreemdend over dat u in deze door u geschetste context geen Tigrinya geleerd zou hebben – of dat u het in al die jaren in Addis Abeba verleerd zou hebben – zeker in het licht van uw bewering dat uw tante eveneens Tigray zou zijn. Daarnaast dient bovendien opgemerkt te worden dat u voor de DVZ verklaard had in Addis Abeba te zijn geboren en heel uw leven in de Ethiopische hoofdstad te hebben gewoond (zie verklaring DVZ, dd. 19 augustus 2022, p.1). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt tijdens uw interview voor het CGVS, herhaalt u gewoon en tot meerdere malen toe dat u geboren bent in Adigrad en dat u tot uw achtste in deze stad heeft gewoond (zie notities CGVS, p.5). Het is erg bedenkelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw beweerdde geboorteplaats en uw respectievelijke woonplaatsen in Ethiopië – toch essentiële elementen uit uw kernrelaas. Alles in uw asielrelaas draait immers om uw beweerdde Tigray herkomst. Ook uw kennis over de Tigray regio – en meer bepaald uw beweerdde geboortestad – laat meer dan te wensen over – zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw bewering dat u tot uw achtste in Adigrat zou hebben gewoond en bijgevolg rekening houdend met uw voorgehouden specifieke profiel. Zo kan u de stad op geen enkele wijze beschrijven, kent u slechts één tot twee buurten in de stad, kan u zelfs niet aangeven waar deze stad precies gelegen is in de Tigray regio, kent u geen noemenswaardige plaatsen in Adigrat (behalve één kerk), weet u geen namen van dorpen of steden in de buurt te geven, bent u niet op de hoogte van de specifieke ligging aan één van de belangrijkste wegen in de Tigray regio en kan u amper iets vertellen over de impact van de recente oorlog in Tigray op Adigrat (zie notities CGVS, p.7-10). Zelfs indien u slechts acht jaar in deze stad zou hebben gewoond, kan op zijn minst verwacht worden dat u meer (doorleefde) details zou kunnen geven over deze stad – zeker rekening houdend met het feit dat uw beide ouders in deze stad zijn blijven wonen. Van andere familieleden (in de Tigray regio) heeft u trouwens geen weet. Adigrat is immers één van de grootste en belangrijkste steden in de Tigray regio waarover erg veel te vertellen valt. Indien u daadwerkelijk afkomstig zou zijn van deze stad, is het erg vreemd dat u in feite zo goed als niets over deze stad weet te vertellen – zelfs indien rekening zou worden gehouden met uw boude bewering dat u slechts tot uw achtste in deze stad zou hebben verbleven zoals u verklaart voor het CGVS. Het is ook bijzonder vreemd te noemen dat u na uw vertrek uit de Tigray regio nooit meer zou zijn teruggekeerd naar Adigrat om er uw familie – met name uw ouders – te gaan bezoeken – maar dat u steeds in Addis Abeba zou zijn gebleven (zie notities CGVS, p.6) zeker in het licht van uw bewering dat het niet goed ging met de gezondheid van uw moeder. Ook over uw tante – bij wie u zou zijn ingetrokken op achtjarige leeftijd – weet u bovendien erg weinig te vertellen. Zo kent u enkel haar voornaam en kan u enkel zeggen dat ze van Aksum afkomstig zou zijn (zie notities CGVS, p.5-6). Tot slot heeft u geen weet van andere familieleden in de Tigray regio wat ook enigszins vreemd is.

Verder weet u hoegenaamd niet te overtuigen wat betreft uw kennis over de Tigray etnie en cultuur. U geeft aan moslim te zijn – zoals u terecht aanhaalt een minderheid binnen de Tigray. U kan echter de verhouding christenen/moslims binnen de Tigray niet aangeven, noch kent u de andere naam niet die aan Tigray die moslim zijn wordt gegeven. Verder geeft u erg beperkte en weinig doorleefde antwoorden over de aan u gestelde vragen over de Tigray cultuur en specifieke rituelen. Het enige ‘typische’ feest van de Tigray dat u kan vernoemen is het welgekende ‘Ashenda’ maar u beschrijft het feest erg summier en als het ware als een buitenstaander. Zo verklaart u dat ‘u zowel mannen als vrouwen hebt zien deelnemen aan het feest, dat u ook mannen hebt gezien die een aanzoek kwamen doen’ U geeft daarnaast aan nooit zelf te hebben deelgenomen aan dergelijke kenmerkende Tigray feesten omdat u in Addis Abeba bent opgegroeid. Op de vraag of Ashenda een feest/viering is voor vrouwen, of ook voor mannen, antwoordt u nogmaals dat u zowel vrouwen als mannen hebt zien deelnemen aan het feest (zie notities CGVS, p.7-8). ‘Ashenda’ staat echter bekend als een ‘vrouwenfeestdag’. Tigray vrouwen van alle leeftijden nemen er aan deel. Het is zowel een cultureel als religieus feest van vaak meerdere dagen (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratieve dossier). Dat u hierover amper iets kan vertellen – behalve enkele algemeenheden – maar daarentegen deze festiviteiten als een buitenstaander zeer summier lijkt te beschrijven doet verdere vragen rijzen over uw beweerdde Tigray roots. U heeft het daarnaast ook over de bekende feestdag ‘St. Mary of Zion’ – elk jaar in november – waarbij veel Tigray naar de bekende en gelijknamige kerk trekken in Aksum (zie notities CGVS, p.7-8). Wanneer u gevraagd wordt waarom u nooit aan dergelijke Tigray festiviteiten deelnam, komt u niet verder dan het weinigzeggende antwoord dat u werkte in Addis Abeba (zie notities CGVS, p.8). Wanneer u later gevraagd wordt of u aan iemand kan zien (of horen) of deze persoon al dan niet Tigray is, haalt u aan dat ze met een bepaald dialect of accent spreken. Gevraagd of u dan ook met een gelijkaardig accent praat, haalt u

aan van niet (zie notities CGVS, p.8-9). Op de vraag of u aan iemand kan zien of iemand al dan niet Tigray is, antwoordt u van niet, en vermeldt u enkel het dialect (zie notities CGVS, p.10). Het is hier vreemd dat u op deze vraag niet de typische littekens op het aangezicht aanhaalt die vele Tigray kenmerken (als uitdrukking van hun culturele identiteit) (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Uw verklaringen over de Tigray cultuur en bijhorende tradities weten bijgevolg evenmin te overtuigen. U blijft telkens erg op de vlakte, kan behalve enkele algemeenheden niets persoonlijk en doorleefds vertellen, bent zelfs niet op de hoogte van enkele cruciale specifieke Tigray tradities en kenmerken, en praat als het ware als een buitenstaander en observator over de Tigray en hun gewoontes. Wanneer u gevraagd wordt of u veel contact had met Tigray in Addis Abeba, of dat u veel Tigray kende in de hoofdstad, antwoordt u dat u wel enkele Tigray kende via uw werk – wat toch ook een enigszins vreemd antwoord is van iemand die beweert Tigray te zijn (zie notities CGVS, p.10). Hierbij dient overigens opgemerkt te worden dat u voor het CGVS verklaart dat uw echtgenote niet Tigray is, maar half Oromo/half Amhaars (zie notities CGVS, p. 8). U geeft aan dat ze geen enkele link heeft met de Tigray regio. Voor de DVZ had u nochtans aangegeven dat uw echtgenote ook Tigray was – via haar vader (zie verklaring DVZ, 19 augustus 2022, p.3). De vaststelling dat u voor het CGVS beweert dat uw echtgenote geen enkele link heeft met de Tigray etnie of regio is dan ook erg opvallend te noemen. In ieder geval slaagt u er op geen enkele wijze in om uw beweerde Tigray herkomst aannemelijk te maken – niet op basis van enig (begin van) materieel bewijs, noch op basis van overtuigende verklaringen. Zo heeft u geen enkele notie van het Tigrinya – de taal van de Tigray – ondanks het feit dat u deels in Adigrat zou zijn opgegroeid bij uw ouders en de rest van uw jeugd bij uw tante van Tigray origine zou hebben ingewoond in Addis Abeba. Behalve uw tante en uw ouders kan u niets vertellen over andere familieleden van Tigray origine, kan u zo goed als niets vertellen over uw beweerde geboortestad Adigrat, noch over de Tigray regio in het algemeen, bent u amper op de hoogte van welbepaalde Tigray tradities en de Tigray cultuur, heeft u duidelijk geen netwerk van Tigray personen in de hoofdstad, en legde u enkele tegenstrijdige verklaringen af over uw herkomst en die van uw echtgenote. Tot slot kan u geen documenten neerleggen die uw beweerde Tigray herkomst zouden kunnen staven. U legt wel een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote voor, net als een kopie van het geboortecertificaat van uw dochter (beiden geboren in Addis Abeba) alsook uw rijbewijs. Maar u kan geen andere identiteitsdocumenten van uzelf voorleggen – waar uw geboorteplaats op vermeld staat – hoewel u met uw eigen paspoort vanuit Ethiopië naar Turkije zou zijn gereisd in 2020 (GK).

Aangezien geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Tigray roots, kan ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid – met name uw beweerde arrestaties door de Ethiopische autoriteiten in de Ethiopische hoofdstad louter omwille van uw beweerde Tigray etnie. U beweert immers voor het CGVS dat u in een relatief korte tijdspanne drie maal zou zijn aangehouden door de Ethiopische veiligheidsdiensten – waarvan de eerste maal samen met uw vader. Uw verklaringen over deze beweerde vervolgingsfeiten weten echter evenmin te overtuigen. Vooreerst lopen uw verklaringen voor het CGVS hierover niet gelijk met uw verklaringen voor de DVZ. Voor de DVZ heeft u het immers over vier arrestaties – terwijl u voor het CGVS slechts drie aanhoudingen vermeldt (zie vragenlijst CGVS, dd. 19 augustus 2022, p.1). Wat betreft uw eerste aanhouding, stelt u dat de Ethiopische autoriteiten van huis tot huis gingen op zoek naar Tigray personen die al dan niet gelinkt konden worden aan het TPLF en dat u en uw vader werden aangehouden in uw winkel (zie notities CGVS, p.11). U situeert uw beweerde aanhoudingen echter voor het uitbreken van de oorlog in en rond de Tigray regio. Het is in dat opzicht vreemd dat u het al heeft over huis aan huis controles door de Ethiopische veiligheidsdiensten voor de uitbraak van de Tigray oorlog. Algemene landeninfo heeft het inderdaad over het viseren van bepaalde Tigray na het aantreden van premier Abiy in 2018 – maar van grootschalige, willekeurige aanhoudingen en huiszoekingen lijkt pas sprake na het uitbreken van de Tigray oorlog en vooral in de periode dat de noodtoestand werd uitgeroepen na het oprukken van de Tigray troepen naar de hoofdstad in 2021 (GK). Het is dan ook enigszins vreemd dat u het al heeft over huis aan huis controles in de periode voor november 2020 (GK) toen de oorlog uitbrak in de Tigray regio zelf.

Verder zijn uw verklaringen over de aanhoudingen ook oppervlakkig en weinig doorleefd te noemen. Wanneer u gevraagd wordt om meer in detail te vertellen over uw eerste detentieperiode van een maand, houdt u het in eerste instantie op de verklaring dat u opgesloten werd met andere Tigray (zie notities CGVS, p.12). Gevraagd om meer in detail te vertellen over de omstandigheden van detentie, antwoordt u dat het commissariaat twee kamers/cellen heeft waar telkens acht of negen personen waren (zie notities CGVS, p.12). Verder vertelt u nog dat er weinig eten was en dat uw vrouw naar het politiekantoor kwam om eten te brengen. U kan verder geen doorleefde of meer gedetailleerde verklaringen geven over uw eerste detentieperiode van toch een maand – wat vreemd is gezien de impact die dergelijke vervolgingsfeiten op u moeten hebben gehad – aangezien u voorheen nog nooit problemen zou hebben gekend met de Ethiopische autoriteiten.

Over de tweede aanhouding vertelt u dat u op dezelfde plaats een week werd vastgehouden en dat u opnieuw op borg vrijkwam na tussenkomst van uw vrouw. Wat betreft deze aanhouding dient opgemerkt te worden dat u over uw vrijlating vertelt dat uw vrouw haar identiteitskaart moest geven en een som geld moest betalen. Het is in het kader van uw tweede beweerde arrestatie ten eerste vreemd dat u niet weet hoeveel uw vrouw betaald zou hebben aan de autoriteiten, en ten tweede dat uw vrouw haar identiteitskaart reeds had afgegeven na uw eerste vrijlating (als borgstelling) – zoals u eerder had verklaard voor het CGVS. Ook over de omstandigheden van uw beweerde derde detentie – in de bekende en beruchte Maekelawi gevangenis – blijft u opnieuw erg op de vlakte (zie notities CGVS, p.13). Tot slot vertelt u dat uw vader ook werd aangehouden door de Ethiopische autoriteiten en dat hij uiteindelijk zou zijn omgekomen. Tijdens uw interview voor de DVZ verklaart u dat uw vader is omgekomen in de gevangenis (zie vragenlijst CGVS, p.2), terwijl u voor het CGVS verklaart dat uw vader ziek werd in de gevangenis en overleden zou zijn in het ziekenhuis waar uw vrouw hem nog bezocht zou hebben (zie notities CGVS, p.14). In ieder geval weet u evenmin te overtuigen wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst. Uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS lopen niet helemaal gelijk, uw verklaringen over uw beweerde detentieperiodes zijn erg oppervlakkig en weinig doorleefd, en de door u geschetste context waarin u aangehouden zou zijn lijkt niet helemaal overeen te komen met de beschikbare landeninformatie.

Tot slot dient aangehaald te worden dat u in België niet meteen een verzoek om bescherming indiende na aankomst in België in de loop van 2021. Een document in uw administratief dossier toont aan dat uw vingerafdrukken door de Belgische politiediensten reeds op 13 september 2021 afgenomen werden op Belgisch grondgebied. Tijdens deze bewuste politiecontrole gaf u bovendien een andere naam en nationaliteit – met name de Eritrese – op. Van een verzoeker die een oprechte vrees heeft vervolgd te worden in diens land van herkomst kan nochtans verwacht worden dat deze meteen een verzoek om bescherming bij de bevoegde instanties indient zodra hij hier de mogelijkheid toe heeft. Het is des te opvallender dat u slechts midden 2022 effectief een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische instanties rekening houdend met het feit dat de Tigray oorlog volop woedde in de periode van negen maanden of langer dat u zich reeds in België bevond. De vaststelling dat u zo lang wachtte om een asielaanvraag in te dienen, ondermijnt verder de oprechtheid van de door u aangehaalde vrees voor het CGVS ten aanzien van uw land van herkomst.

Zoals hierboven reeds aangehaald, legt u tot slot geen documenten neer die bovenstaande pertinente vaststellingen kunnen ombuigen.

Het CGVS kan dan ook niet anders dan besluiten dat u hoegenaamd niet weet te overtuigen wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst: zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden Tigray herkomst, weet u niet te overtuigen wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Addis Abeba (die u linkt aan uw Tigray roots) en kunnen er vragen gesteld worden bij het door u laattijdig ingediende verzoek om internationale bescherming in België.

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (zie COI Focus “ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba” van 28 maart 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven. Begin november bereiken de federale Ethiopische autoriteiten na het TPLF tot slot een vredesakkoord om met name een einde te maken aan de gevechten in de Tigray regio en de kritieke humanitaire situatie in deze regio aan te pakken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 48/8, 48/9 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Artikel 3 van het EVRM;
- De zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker herneemt vooreerst de vaststellingen van de bestreden beslissing.

Aangaande zijn taalkennis van het Tigrinya, stelt verzoeker dat hij deze taal sinds zijn jeugd niet meer heeft gesproken, 20 jaar geleden. Hij herinnert er zich weinig van. Verzoeker groeide op in Addis Ababa en sprak Amhaars en liep school in het Amhaars.

Verzoeker keerde nooit terug naar Addigrat en was 8 jaar oud toen hij vertrok. Hij vroeg zich nooit af waarom zijn tante geen Tigrinya tegen hem sprak. Verzoeker werd op jonge leeftijd gescheiden van zijn ouders en heeft maar weinig herinneringen aan zijn gemeenschap en de plaatsen waar hij opgroeide. Dit verklaart zijn beperkte kennis omtrent de cultuur en tradities van de Tigray.

Verzoeker kan wel degelijk toelichting geven over zijn leven in Addis Ababa, zijn opleiding en de cultuur en tradities waarmee hij bekend is.

Wat de vastgestelde tegenstrijdigheden betreft, stelt verzoeker dat hij op korte tijd verscheidene keren werd gearresteerd, hetgeen een traumatische ervaring was. Bijgevolg is verzoeker soms verward over bepaalde elementen.

Verzoeker verwijst ook naar de spanningen in de regio die uitmondde in een burgeroorlog in november 2020 en verwijst naar een artikel van het Europees Parlement (“*Ethiopia: War in Tigray - Background and state of play*” van 9 december 2022).

Voorts stelt verzoeker dat hij niet op een gedegen wijze werd bevraagd over de detenties die hij onderging. Er kan verzoeker dan ook niet worden verweten dat hij niet genoeg detail verschaftte, bij gebrek aan gedetailleerde vragen. Verzoeker benadrukt hierbij nogmaals dat het een traumatische gebeurtenis was.

Omtrent zijn vrijlatingen, stelt verzoeker dat hij dit niet heeft besproken met zijn vrouw en hier aldus geen details over kan geven.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken was verzoeker bondig, daar hij wist dat hij later meer detail kon geven. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf hij dan ook meer informatie over de dood van zijn vader. Van tegenstrijdigheden is er geen sprake, daar de dood van zijn vader werd veroorzaakt door de detentie.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij een foute naam opgaf omdat hij niet wilde terugkeren naar Ethiopië, hij wilde de Belgische instanties niet misleiden. Later heeft hij de waarheid verteld.

De reden voor zijn laattijdige aanvraag was dat hij naar Engeland wilde gaan. Verzoeker wilde ook zeker zijn dat een terugkeer naar Ethiopië niet mogelijk was. Na te hebben gesproken met mensen van het Rode Kruis deed hij een asielaanvraag in België.

Voorts meent verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker stelt dat de situatie in Ethiopië problematisch is en wijst op de vervolging van de Tigray. Verzoeker verwijst ook naar een rapport van de UNCHR dat wijst op de zorgwekkende situatie alsook naar de COI Focus *“Ethiopië. De algemene situatie in Addis Ababa”* van 28 maart 2022.

2.1.2. Op 19 april 2023 legt verzoeker een aanvullende nota neer met zijn geboorteakte.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolging van verzoeker daar zijn voorgewende Tigray-etniciteit niet aannemelijk is (i), de door hem beschreven aanhoudingen niet stroken met de objectieve landeninformatie (ii), hij oppervlakkige en bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent deze aanhoudingen (iii) en hij laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende (iv). De Raad stelt bovendien vast dat de motieven (i) en (ii) reeds volstaan om verzoekers relaas als ongeloofwaardig af te wijzen, waarbij de motieven (iii) en (iv) in wezen als overtoollig kunnen worden beschouwd.

Verzoeker kan met zijn *post-factum* vergoelijkingen geen ander licht werpen op de vaststellingen van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden Tigray-etniciteit van verzoeker:

“Vooreerst slaagt u er hoegenaamd niet in om uw beweerde Tigray etnie/herkomst aannemelijk te maken tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS. U beweert voor het CGVS immers geboren te zijn in de Tigray regio – met namen in de stad Adigrat – en tot de Tigray etnie te behoren – wat de aanleiding zou zijn geweest van de door u gekende problemen in Addis Abeba die u het land deden verlaten in 2020 (GK). Er zijn echter meerdere redenen en elementen om geen geloof te hechten aan de beweringen en verklaringen betreffende uw herkomst. Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat u geen Tigrinya – de taal van de Tigray – spreekt. U heeft zelfs geen enkele notie van deze taal wat erg vreemd is indien u daadwerkelijk tot uw achtste in Adigrat zou hebben ingewoond bij uw ouders die beiden Tigray zouden zijn. U geeft immers tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS aan dat u tot uw achtste in Adigrat zou hebben gewoond om vervolgens naar Addis Abeba te verhuizen waar u bij uw tante introk die ook Tigray zou zijn (en waarvan u enkel de voornaam kan geven). Het komt bijgevolg absoluut bevreemdend over dat u in deze door u geschetste context geen Tigrinya geleerd zou hebben – of dat u het in al die jaren in Addis Abeba verleerd zou hebben – zeker in het licht van uw bewering dat uw tante eveneens Tigray zou zijn. Daarnaast dient bovendien opgemerkt te worden dat u voor de DVZ verklaard had in Addis Abeba te zijn geboren en heel uw leven in de Ethiopische hoofdstad te hebben gewoond (zie verklaring DVZ, dd. 19 augustus 2022, p.1). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt tijdens uw interview voor het CGVS, herhaalt u gewoon en tot meerdere malen toe dat u geboren bent in Adigrat en dat u tot uw achtste in deze stad heeft gewoond (zie notities CGVS, p.5). Het is erg bedenkelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw beweerde geboorteplaats en uw respectievelijke woonplaatsen in Ethiopië – toch essentiële elementen uit uw kernrelaas. Alles in uw asielrelaas draait immers om uw beweerde Tigray herkomst. Ook uw kennis over de Tigray regio – en meer bepaald uw beweerde geboortestad – laat meer dan te wensen over – zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw bewering dat u tot uw achtste in Adigrat zou hebben gewoond en bijgevolg rekening houdend met uw voorgehouden specifieke profiel.

Zo kan u de stad op geen enkele wijze beschrijven, kent u slechts één tot twee buurten in de stad, kan u zelfs niet aangeven waar deze stad precies gelegen is in de Tigray regio, kent u geen noemenswaardige plaatsen in Adigrat (behalve één kerk), weet u geen namen van dorpen of steden in de buurt te geven, bent u niet op de hoogte van de specifieke ligging aan één van de belangrijkste wegen in de Tigray regio en kan u amper iets vertellen over de impact van de recente oorlog in Tigray op Adigrat (zie notities CGVS, p.7-10). Zelfs indien u slechts acht jaar in deze stad zou hebben gewoond, kan op zijn minst verwacht worden dat u meer (doorleefde) details zou kunnen geven over deze stad – zeker rekening houdend met het feit dat uw beide ouders in deze stad zijn blijven wonen. Van andere familieleden (in de Tigray regio) heeft u trouwens geen weet. Adigrat is immers één van de grootste en belangrijkste steden in de Tigray regio waarover erg veel te vertellen valt. Indien u daadwerkelijk afkomstig zou zijn van deze stad, is het erg vreemd dat u in feite zo goed als niets over deze stad weet te vertellen – zelfs indien rekening zou worden gehouden met uw boude bewering dat u slechts tot uw achtste in deze stad zou hebben verbleven zoals u verklaart voor het CGVS. Het is ook bijzonder vreemd te noemen dat u na uw vertrek uit de Tigray regio nooit meer zou zijn teruggekeerd naar Adigrat om er uw familie – met name uw ouders – te gaan bezoeken – maar dat u steeds in Addis Abeba zou zijn gebleven (zie notities CGVS, p.6) zeker in het licht van uw bewering dat het niet goed ging met de gezondheid van uw moeder. Ook over uw tante – bij wie u zou zijn ingetrokken op achtjarige leeftijd – weet u bovendien erg weinig te vertellen. Zo kent u enkel haar voornaam en kan u enkel zeggen dat ze van Aksum afkomstig zou zijn (zie notities CGVS, p.5-6). Tot slot heeft u geen weet van andere familieleden in de Tigray regio wat ook enigszins vreemd is.

Verder weet u hoegenaamd niet te overtuigen wat betreft uw kennis over de Tigray etnie en cultuur. U geeft aan moslim te zijn – zoals u terecht aanhaalt een minderheid binnen de Tigray. U kan echter de verhouding christenen/moslims binnen de Tigray niet aangeven, noch kent u de andere naam niet die aan Tigray die moslim zijn wordt gegeven. Verder geeft u erg beperkte en weinig doorleefde antwoorden over de aan u gestelde vragen over de Tigray cultuur en specifieke rituelen. Het enige ‘typische’ feest van de Tigray dat u kan vernoemen is het welgekende ‘Ashenda’ maar u beschrijft het feest erg summier en als het ware als een buitenstaander. Zo verklaart u dat ‘u zowel mannen als vrouwen hebt zien deelnemen aan het feest, dat u ook mannen hebt gezien die een aanzoek kwamen doen’ U geeft daarnaast aan nooit zelf te hebben deelgenomen aan dergelijke kenmerkende Tigray feesten omdat u in Addis Abeba bent opgegroeid. Op de vraag of Ashenda een feest/viering is voor vrouwen, of ook voor mannen, antwoordt u nogmaals dat u zowel vrouwen als mannen hebt zien deelnemen aan het feest (zie notities CGVS, p.7-8). ‘Ashenda’ staat echter bekend als een ‘vrouwenfeestdag’. Tigray vrouwen van alle leeftijden nemen er aan deel. Het is zowel een cultureel als religieus feest van vaak meerdere dagen (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratieve dossier). Dat u hierover amper iets kan vertellen – behalve enkele algemeenheden – maar daarentegen deze festiviteiten als een buitenstaander zeer summier lijkt te beschrijven doet verdere vragen rijzen over uw beweerd Tigray roots. U heeft het daarnaast ook over de bekende feestdag ‘St. Mary of Zion’ – elk jaar in november – waarbij veel Tigray naar de bekende en gelijknamige kerk trekken in Aksum (zie notities CGVS, p.7-8). Wanneer u gevraagd wordt waarom u nooit aan dergelijke Tigray festiviteiten deelnam, komt u niet verder dan het weinigzeggende antwoord dat u werkte in Addis Abeba (zie notities CGVS, p.8). Wanneer u later gevraagd wordt of u aan iemand kan zien (of horen) of deze persoon al dan niet Tigray is, haalt u aan dat ze met een bepaald dialect of accent spreken. Gevraagd of u dan ook met een gelijkaardig accent praat, haalt u aan van niet (zie notities CGVS, p.8-9). Op de vraag of u aan iemand kan zien of iemand al dan niet Tigray is, antwoordt u van niet, en vermeldt u enkel het dialect (zie notities CGVS, p.10). Het is hier vreemd dat u op deze vraag niet de typische littekens op het aangezicht aanhaalt die vele Tigray kenmerken (als uitdrukking van hun culturele identiteit) (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Uw verklaringen over de Tigray cultuur en bijhorende tradities weten bijgevolg evenmin te overtuigen. U blijft telkens erg op de vlakte, kan behalve enkele algemeenheden niets persoonlijk en doorleefds vertellen, bent zelfs niet op de hoogte van enkele cruciale specifieke Tigray tradities en kenmerken, en praat als het ware als een buitenstaander en observator over de Tigray en hun gewoontes. Wanneer u gevraagd wordt of u veel contact had met Tigray in Addis Abeba, of dat u veel Tigray kende in de hoofdstad, antwoordt u dat u wel enkele Tigray kende via uw werk – wat toch ook een enigszins vreemd antwoord is van iemand die beweert Tigray te zijn (zie notities CGVS, p.10). Hierbij dient overigens opgemerkt te worden dat u voor het CGVS verklaart dat uw echtgenote niet Tigray is, maar half Oromo/half Amhaars (zie notities CGVS, p. 8). U geeft aan dat ze geen enkele link heeft met de Tigray regio. Voor de DVZ had u nochtans aangegeven dat uw echtgenote ook Tigray was – via haar vader (zie verklaring DVZ, 19 augustus 2022, p.3). De vaststelling dat u voor het CGVS beweert dat uw echtgenote geen enkele link heeft met de Tigray etnie of regio is dan ook erg opvallend te noemen. In ieder geval slaagt u er op geen enkele wijze in om uw beweerd Tigray herkomst aannemelijk te maken – niet op basis van enig (begin van) materieel bewijs, noch op basis van overtuigende verklaringen. Zo heeft u geen enkele notie van het Tigrinya – de taal van de Tigray – ondanks het feit dat u deels in Adigrat zou zijn opgegroeid bij uw ouders

en de rest van uw jeugd bij uw tante van Tigray origine zou hebben ingewoond in Addis Abeba. Behalve uw tante en uw ouders kan u niets vertellen over andere familieleden van Tigray origine, kan u zo goed als niets vertellen over uw beweerde geboortestad Adigrat, noch over de Tigray regio in het algemeen, bent u amper op de hoogte van welbepaalde Tigray tradities en de Tigray cultuur, heeft u duidelijk geen netwerk van Tigray personen in de hoofdstad, en legde u enkele tegenstrijdige verklaringen af over uw herkomst en die van uw echtgenote. Tot slot kan u geen documenten neerleggen die uw beweerde Tigray herkomst zouden kunnen staven. U legt wel een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote voor, net als een kopie van het geboortecertificaat van uw dochter (beiden geboren in Addis Abeba) alsook uw rijbewijs. Maar u kan geen andere identiteitsdocumenten van uzelf voorleggen – waar uw geboorteplaats op vermeld staat – hoewel u met uw eigen paspoort vanuit Ethiopië naar Turkije zou zijn gereisd in 2020 (GK).”

Verzoeker komt aangaande de motieven in de bestreden beslissing op dit punt niet verder dan een loutere herhaling van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Namelijk dat hij op jonge leeftijd Adigrat verliet en hij enkel Amhaars sprak met zijn tante nadat hij de regio had verlaten. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. De Raad treedt de bestreden beslissing dan ook bij dat verzoekers vertrek uit Adigrat op jonge leeftijd geenszins een verschoning kan bieden voor diens oppervlakkige en bovendien tegenstrijdige verklaringen. Waar verzoeker nog stelt dat hij geen idee heeft waarom zijn tante geen Tigrayani sprak, merkt de Raad op dat dit geenszins een verklaring biedt voor de bevreemdende vaststelling dat iemand van de Tigray geen Tigrinya zou spreken met haar neef van eenzelfde achtergrond en verschoont op generlei wijze de gebrekkige taalkennis van verzoeker. Hij kan evenmin voorhouden dat hij gescheiden leefde van zijn ouders, aangezien zijn vader hem regelmatig opzocht.

Dat verzoeker kon vertellen over zijn leven in Addis Abeba, doet op geen enkele manier afbreuk aan de vaststelling dat zijn verklaringen over de Tigray geheel tekortschieten.

Aangaande de aanhoudingen van verzoeker merkt de bestreden beslissing terecht op dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zijn:

“Aangezien geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Tigray roots, kan ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid – met name uw beweerde arrestaties door de Ethiopische autoriteiten in de Ethiopische hoofdstad louter omwille van uw beweerde Tigray etnie. U beweert immers voor het CGVS dat u in een relatief korte tijdspanne drie maal zou zijn aangehouden door de Ethiopische veiligheidsdiensten – waarvan de eerste maal samen met uw vader. Uw verklaringen over deze beweerde vervolgingsfeiten weten echter evenmin te overtuigen. Vooreerst lopen uw verklaringen voor het CGVS hierover niet gelijk met uw verklaringen voor de DVZ. Voor de DVZ heeft u het immers over vier arrestaties – terwijl u voor het CGVS slechts drie aanhoudingen vermeldt (zie vragenlijst CGVS, dd. 19 augustus 2022, p.1). Wat betreft uw eerste aanhouding, stelt u dat de Ethiopische autoriteiten van huis tot huis gingen op zoek naar Tigray personen die al dan niet gelinkt konden worden aan het TPLF en dat u en uw vader werden aangehouden in uw winkel (zie notities CGVS, p.11). U situeert uw beweerde aanhoudingen echter voor het uitbreken van de oorlog in en rond de Tigray regio. Het is in dat opzicht vreemd dat u het al heeft over huis aan huis controles door de Ethiopische veiligheidsdiensten voor de uitbraak van de Tigray oorlog. Algemene landeninfo heeft het inderdaad over het viseren van bepaalde Tigray na het aantreden van premier Abiy in 2018 – maar van grootschalige, willekeurige aanhoudingen en huiszoekingen lijkt pas sprake na het uitbreken van de Tigray oorlog en vooral in de periode dat de noodtoestand werd uitgeroepen na het oprukken van de Tigray troepen naar de hoofdstad in 2021 (GK). Het is dan ook enigszins vreemd dat u het al heeft over huis aan huis controles in de periode voor november 2020 (GK) toen de oorlog uitbrak in de Tigray regio zelf.

Verder zijn uw verklaringen over de aanhoudingen ook oppervlakkig en weinig doorleefd te noemen. Wanneer u gevraagd wordt om meer in detail te vertellen over uw eerste detentieperiode van een maand, houdt u het in eerste instantie op de verklaring dat u opgesloten werd met andere Tigray (zie notities CGVS, p.12). Gevraagd om meer in detail te vertellen over de omstandigheden van detentie, antwoordt u dat het commissariaat twee kamers/cellen heeft waar telkens acht of negen personen waren (zie notities CGVS, p.12). Verder vertelt u nog dat er weinig eten was en dat uw vrouw naar het politiekantoor kwam om eten te brengen. U kan verder geen doorleefde of meer gedetailleerde verklaringen geven over uw eerste detentieperiode van toch een maand – wat vreemd is gezien de impact die dergelijke vervolgingsfeiten op u moeten hebben gehad – aangezien u voorheen nog nooit problemen zou hebben gekend met de Ethiopische autoriteiten. Over de tweede aanhouding vertelt u dat u op dezelfde plaats een week werd vastgehouden en dat u opnieuw op borg vrijkwam na tussenkomst van uw vrouw.

Wat betreft deze aanhouding dient opgemerkt te worden dat u over uw vrijlating vertelt dat uw vrouw haar identiteitskaart moest geven en een som geld moest betalen. Het is in het kader van uw tweede beweerde arrestatie ten eerste vreemd dat u niet weet hoeveel uw vrouw betaald zou hebben aan de autoriteiten, en ten tweede dat uw vrouw haar identiteitskaart reeds had afgegeven na uw eerste vrijlating (als borgstelling) – zoals u eerder had verklaard voor het CGVS. Ook over de omstandigheden van uw beweerde derde detentie – in de bekende en beruchte Maekelawi gevangenis – blijft u opnieuw erg op de vlakte (zie notities CGVS, p. 13). Tot slot vertelt u dat uw vader ook werd aangehouden door de Ethiopische autoriteiten en dat hij uiteindelijk zou zijn omgekomen. Tijdens uw interview voor de DVZ verklaart u dat uw vader is omgekomen in de gevangenis (zie vragenlijst CGVS, p. 2), terwijl u voor het CGVS verklaart dat uw vader ziek werd in de gevangenis en overleden zou zijn in het ziekenhuis waar uw vrouw hem nog bezocht zou hebben (zie notities CGVS, p. 14). In ieder geval weet u evenmin te overtuigen wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst. Uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS lopen niet helemaal gelijk, uw verklaringen over uw beweerde detentieperiodes zijn erg oppervlakkig en weinig doorleefd, en de door u geschetste context waarin u aangehouden zou zijn lijkt niet helemaal overeen te komen met de beschikbare landeninformatie.”

In zoverre verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden in de bestreden beslissing tracht te minimaliseren door aan te voeren dat hij moeite heeft om zich de aanhouding te herinneren, gezien dit een traumatische gebeurtenis was, merkt de Raad op dat verzoeker deze stelling op algemene wijze poneert, doch dat hij niet aantoonbaar dat zijn cognitieve geheugen dermate zou zijn aangetast waardoor hij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent asielrelaas naar voor te brengen. Verzoeker brengt hiertoe geen medische attesten of andere bewijsstukken bij. Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift nog landeninformatie aan waaruit blijkt dat het conflict in Tigray werd voorafgegaan door jarenlange spanningen. De Raad merkt echter op dat de bestreden beslissing geenszins deze spanningen ontkent, maar pertinent vaststelt dat deze spanningen niet leidden tot grootschalige, willekeurige huiszoekingen daar deze pas na het oprukken van de Tigray troepen naar de hoofdstad begonnen.

Waar verzoeker verder nog aanvoert dat de vragen tijdens zijn persoonlijk onderhoud oppervlakkig en algemeen waren, merkt de Raad op dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens het persoonlijke onderhoud op 7 december 2022 uitgebreid werd ondervraagd over zijn regio van herkomst en de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht uit Ethiopië. Verzoeker licht op generlei wijze toe welke vragen de commissaris-generaal nog had moeten stellen die een ander licht zouden kunnen werpen op de motivering van de bestreden beslissing, zodat dit verweer evenmin dienstig kan worden aanvaard.

Verzoeker verklaart nog dat hij niet in detail heeft gepraat over zijn vrijlatingen met zijn vrouw. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker verklaarde dat zijn vrouw zich telkens borg stelde en een som geld betaalde voor zijn vrijlatingen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12-13). Dat verzoeker de modaliteiten van zijn vrijlating geenszins met zijn vrouw zou bespreken is dan ook geheel ongeloofwaardig.

Voorts stelt verzoeker dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken bewust geen details gaf daar hij later de kans ging krijgen om meer uitleg te verschaffen. De Raad stelt echter vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure.

Bovendien betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid, namelijk de dood van zijn vader, een belangrijk element van verzoekers asielrelaas alsook iets van groot persoonlijk belang voor verzoeker zelf, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker dit element correct weergeeft.

Daarbij werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Amhaars en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud enkele correcties aanbracht, kan hieraan geen afbreuk doen. Verzoeker toont immers niet aan hoe dit een verschoning zou kunnen bieden voor de vastgestelde afwijkingen in verzoekers verklaringen (CGVS-Vragenlijst, stuk 7).

Tot slot merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker laattijdig zijn verzoek om internationale bescherming indiende:

“Tot slot dient aangehaald te worden dat u in België niet meteen een verzoek om bescherming indiende na aankomst in België in de loop van 2021. Een document in uw administratief dossier toont aan dat uw vingerafdrukken door de Belgische politiediensten reeds op 13 september 2021 afgenomen werden op Belgisch grondgebied. Tijdens deze bewuste politiecontrole gaf u bovendien een andere naam en nationaliteit – met name de Eritrese – op. Van een verzoeker die een oprechte vrees heeft vervolgd te worden in diens land van herkomst kan nochtans verwacht worden dat deze meteen een verzoek om bescherming bij de bevoegde instanties indient zodra hij hier de mogelijkheid toe heeft. Het is des te opvallender dat u slechts midden 2022 effectief een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische instanties rekening houdend met het feit dat de Tigray oorlog volop woedde in de periode van negen maanden of langer dat u zich reeds in België bevond. De vaststelling dat u zo lang wachtte om een asielaanvraag in te dienen, ondermijnt verder de oprechtheid van de door u aangehaalde vrees voor het CGVS ten aanzien van uw land van herkomst.”

Verzoeker stelt hierbij dat hij een valse naam opgaf bij de politiediensten omdat hij angst had om terug te keren naar Ethiopië. De Raad ziet echter niet in waarom verzoeker een Eritrese nationaliteit zou opgeven, temeer daar verzoeker, die zich thans steunt op een vrees voor vervolging bij terugkeer naar Ethiopië, volkomen onbekend zou zijn met Eritrea en het niet aannemelijk is liever te worden teruggestuurd naar Eritrea dan Ethiopia.

Verzoeker kan zijn laattijdige verzoek om internationale bescherming ook geenszins verschonen door te stellen dat hij naar Engeland wilde reizen. Van verzoeker, die beweert een gegronde vrees voor vervolging te hebben in zijn land van herkomst en een dringende nood heeft aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij onmiddellijk bij zijn aankomst in Europa of kort daarna, van zodra hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoeker diende echter pas na een jaar een verzoek tot internationale bescherming in België, hetgeen geenszins getuigt van enige hoogdringendheid. Dat verzoeker pas na advies zich wendde tot de Belgische asielautoriteiten kan evenmin verschoning bieden voor zijn laattijdigheid, gezien van verzoeker, die internationale bescherming wenst in te roepen, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij ernstige pogingen zou ondernemen om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan worden verkregen en de procedure hieromtrent. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat de laattijdigheid van zijn verzoek een indicatie vormt dat verzoeker de internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, hetgeen de ernst van de door hem geschetste vervolging relativeert.

In aanvullende nota legt verzoeker een geboorteakte neer ter staving van zijn herkomst en etniciteit. De Raad merkt echter op dat verzoekers geboortedatum op de geboorteakte, 28 juni 1986, verschilt van de door hem opgegeven datum bij aanvang van de procedure. Zulke manifeste fout, op een geboorteakte *nota bene*, ondergraaft de authenticiteit van dit document op ernstige wijze. De geboorteakte werd ook pas opgesteld op 10 maart 2023, en via aanvullende nota van 19 april 2023 vlak voor de terechtzitting neergelegd. Het is ook geheel onduidelijk op welke basis deze geboorteakte werd opgesteld. Dit kan niet blijken uit het neergelegde document. Deze laattijdige opstelling, neerlegging en onduidelijke grondslag doen verder afbreuk aan de bewijswaarde van het document. Een document, om bewijswaarde te hebben, dient bovendien coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op hetgeen vooraangaat is dit *in casu* niet het geval. De Raad is van mening dat de door verzoeker neergelegde geboorteakte geen afdoende bewijs vormen van zijn herkomst en etniciteit.

De cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet zijn niet vervuld, zoals blijkt uit de voorgaande vaststellingen.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen

terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Wat de veiligheidssituatie in Addis Abeba betreft, steunt verzoeker zich naast informatie van Cedoca op informatie van UNHCR. De informatie van UNHCR ligt in de lijn van de informatie van Cedoca dat dezelfde informatie is waarop de bestreden beslissing steunt. De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent en wordt hier overgenomen geacht.

Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Addis Abeba een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP